

ПРОФИЛИРАНА ПРИРОДОМАТЕМАТИЧЕСКА ГИМНАЗИЯ „ГЕО МИЛЕВ”
СТАРА ЗАГОРА

ул. “Августа Траяна” 44, п.к. 302
телефони: директор: 042/605062, зам. директор:042/624408,
канцелария: 042/627688, факс: 042/605062; e-mail: pmgsz@abv.bg,
официален сайт: pmgsz.org

УТВЪРЖДАВАМ:

ГАЛИНА ТОНЕВА
ДИРЕКТОР НА ПММГ „ГЕО МИЛЕВ“
СТАРА ЗАГОРА

ПЛАН

ЗА ИНТЕРВЕНЦИЯ НА НИВО ИНСТИТУЦИЯ

**съгласно Механизма за противодействие на тормаза и насилието в
училищ в Профилирана природоматематическа гимназия „Гео
Милев“**

УЧЕБНА 2019/2020 ГОДИНА

**Приет с решение на ПС с протокол №12/12.09.2019 г. и е утвърден със
заповед на директора на училището №1326 /13.09.2019 г.**

Интервенции в ситуации на тормоз на ниво институция според приетите правила.

Ниво на тормоз	Отговор на училището
Ниско	Прекратяване – изтъкване на нарушеното правило – налагане на съответната последица
Повтаряне на едни и същи нарушения на правилата	Протокол за тормоз – възстановяване на щетата, преценява се дали е необходимо да се разговаря с родителите
Сериозно – злоупотреба със сила, както и при екстремни ситуации, в които съществува опасност за живота и здравето, телесния интегритет, както на детето-жертва, така и на детето-извършител.	Насочване към местната комисия за БППМН и полицията, ОЗД и община по силата на координационния механизъм; Протокол за тормоз – среща с родителите – възстановяване на щетата – включване на учениците в допълнителни програми

Ниско ниво - Прекратяване на ситуация на тормоз:

1. В случай на физически тормоз децата трябва да бъдат разделени и да се прекрати физическият контакт между тях незабавно.
2. Не трябва веднага да се разпитва за случилото се, да се обсъждат причините за насилието или да се изяснява ситуацията. Това може да се случи на по-късен етап.
3. Честа спонтанната реакция на възрастните е заставането на страната на „жертвата” и наказване на „насилника”. Ключово при интервенцията на възрастните е приемането на разбирането, че детето, обект на тормоз, не се нуждае от състрадание, а детето, извършител на тормоз, не се нуждае от наказание, особено което го унижава, а от състрадание, за да може то да развие това чувство към другите. Защото липсата на състрадателност е една от основните причини, поради която се упражнява тормоз.

Реакции спрямо детето, което е упражнило тормоз:

1. Когато става въпрос за първа проява /**ниско ниво на проява**/, която не е тежка по отношение на нанесената вреда, може да се приложи подходът за възстановяване на щетата или да се наложи друга предварително съгласувана мярка;
2. Задължително да се уведоми класният ръководител;
3. Задълбочен разговор с детето, което е извършило насилие от класния ръководител, педагогическия съветник/училищния психолог за да му се помогне да разбере какви са последствията от неговата постъпка.
4. Подходът за възстановяване на щетата често се прилага в училище, свързано с рушене на материалната база. Той се основава на принципа, че „всяка щета, нанесена на друг, трябва да бъде възстановена“ и включва съответните действия в тази насока.

5. Същият подход успешно може да се прилага и когато се касае за нематериални щети. Важно е преди да се прилага подходът да бъде предварително съгласуван с цялата училищна общност, включително и с децата, и да бъде част от политиката на училището.

Като първа стъпка класният ръководител изслушва детето. Не е желателно детето да се изслушва съвместно с потърпевшото дете. След изясняване на ситуацията и постигане на договорка, класният ръководител за определен период от време може да проследява поведението на децата и да дава обратна връзка. Класният ръководител може да потърси съдействие и от другите учители, които също да проследяват поведението на децата и да реагират своевременно. Педагогическият съветник или училищният психолог също може да подпомогне работата на учителя като наблюдава детето във взаимоотношенията му с другите деца и даде насоки за действията и мерките, които учителят да предприема при необходимост

Второ ниво- Повтаряне на едни и същи нарушения на правилата

1. Протокол за тормоз – възстановяване на щетата.
2. Преценява се дали е необходимо да се разговаря с родителите.

Трето ниво: Сериозно – злоупотреба със сила, както и при екстремни ситуации, в които съществува опасност за живота и здравето, телесния интегритет, както на детето-жертва, така и на детето-извършител.

1. Протокол за тормоз – среща с родителите – възстановяване на щетата – включване на учениците в допълнителни програми
2. Насочване към местната комисия за БППМН и полицията, ОЗД и община по силата на координационния механизъм; /виж - Училищна система за насочване към други служби/

Реакции спрямо дете, което е обект на тормоз

Работата с деца, които са обект на тормоз, трябва да бъде насочена към формиране у тях на умения за справяне с подобно поведение.

1. Класният ръководител да поговори с детето, по възможност още същия ден (или веднага, след като е разбрал за случая, ако се касае за ситуация, за която е научил случайно) и да разбере какво точно се е случило.
2. Погрешно е открито и публично пред другите деца да се оказва подкрепа на потърпевшото дете.
3. При първия разговор е важно да се предложи на детето подкрепа, като се остави то само да определи какво точно ще му помогне да се почувства сигурно;

Необходимо е да се подчертае поверителността на разговора, като се спомене кои ще бъдат уведомени за случилото се;

4. Детето трябва да почувства доверие и сигурност за споделяне, което е особено важно, ако насилието се повтори. Може да му се предложи да поговори с училищния психолог;
5. **Никога не трябва да се предлага среща между дете, жертва на насилие и неговия мъчител с цел да се помирят и да се разберат. Такива срещи могат да доведат до неблагоприятни последици;**
6. Наблюдавайте детето в следващите дни и при необходимост отново разговаряйте с него.

Реакции, спрямо наблюдателите:

1. Да се работи с наблюдателите ;
2. Не се отстраняват наблюдателите, когато се прекратява или управлява ситуация на тормоз като всички, които са били там да видят какво се прави съгласно правилата на училището;
3. Изтъкват се тези, които са се намесили в защита ценностите на училището. На останалите се споделя очакването да направят същото, ако се случи в бъдещето;
4. Убеждение за отговори на насилието с думи, търсене на помощ и съобщаване за случая.
5. Насърчение за грижа спрямо тормозеното дете.

Училищна система за насочване към други служби

1. Регистриране на ситуации на тормоз

Всяка ситуация на тормоз трябва да бъде регистрирана и описана в единен регистър на училището от учителя, който я е наблюдавал. Това се налага, за да може да се проследи развитието на случая във времето и да се планира подходяща интервенция. Добре е регистърът да съдържа кратко описание на всяка ситуация, кога се е случила, кои са участниците и какви мерки са били предприети. Този регистър се съхранява от педагогическия съветник.

2. Уведомява се директора на училището

В случаите, при които поведението на детето се отличава с изразени агресивни прояви, снижен контрол върху гнева, склонност да разрешава конфликтни ситуации с насилие е необходимо да бъде потърсено съдействие от страна на отдел „Закрила на детето” по местоживеене.

3. Директорът е задължен да уведоми съответния отдел „Закрила на детето” по местоживеее и отдела за „Закрила на детето”, на чиято територия е училището, местните комисии за БППМН, полицията и всички останали участници в мултидисциплинарния екип по силата на координационния механизъм.